

«Патріарх» української фармації

55 років — таким є професійний стаж фундатора фармацевтичної справи на Миколаївщині, провізора Аркадія Омеляновича Тарнавського. Цього кремезного сивого чоловіка добре знають фармацевти й лікарі півдня України. Аркадій Тарнавський віддав улюбленій професії понад 50 років свого життя і нині, в 74, коли б уже міг цілком заслужено насолоджуватися відпочинком, активно працює. І не ким-небудь, а медичним представником фармацевтичної фірми

ТАНКІСТ? ЛІКАР? ПРОВІЗОР!

Утім, як це нерідко буває, в дитинстві Аркадій Омелянович про фармацію навіть і не мріяв. Був сьомою дитиною в сім'ї агронома і домогосподарки. Батько його дожив до 99 років, хоча життя мав нелегке. Пройшов три війни — фінську, Другу світову, застав японську. Як голова Кривоозерського ревкому намагався врятувати сільських дітей від голодної смерті, за що в 1937-му був репресований із тяжким вироком. Від неминучої смерті врятував брат дружини — другий секретар Дніпропетровського обкому партії.

Аркадій — єдиний син серед доньок. Сестри вчителювали, а він мав намір піти вслід за батьком — у сільське господарство. Проте як людина з товариською вдачею часто чинив не з власної волі, а, так би мовити, за компанію. Оскільки чоловіками двох сестер були військові, Аркадій після десятирічки закінчив військово-танкове училище. Однак після хрущовського скорочення в Збройних силах і собі написав рапорт на звільнення.

Потім вступив без екзаменів на лікувальний факультет Одеського медичного інституту. Провчившись два курси, переконався, що хірургія — не його покликання. Земляк, який роком

раніше шукав і знайшов вихід із такої ж ситуації, порадив перевестися на фармацевтичний факультет, мовляв, до медицини близько, але без крові й болю. Так хлопець опинився на третьому курсі фармацевтичного факультету. З Одеси фармфакультет перевели до Запоріжжя, відтак у 1961 році після закінчення навчання Аркадій отримав диплом провізора Запорізького медичного інституту.

Складалося в Аркадія Тарнавського і з громадською роботою. Користувався повагою ровесників, був профоргом курсу, працював у Миколаєві другим незвільненим секретарем райкому комсомолу. Мешкав у гуртожитку. Наречену хлопець собі знайшов аж у Львові, тож готувався перебиратися до коханої на захід України. Аж раптом, під час балотування на першого секретаря райкому, йому надали житло в Миколаєві. Так подружжя залишилося в сонячному південно-му місті.

ЗІ СТУДЕНТСЬКОЇ ЛАВИ — В КЕРІВНИКИ

Попри те, що чоловікові «світила» успішна комсомольська, а потім і партійна кар'єра, шальки терезів вдруге схилилися в бік фармації. Молодого спеціаліста одразу ж призначили на посаду завідувача виробничої аптеки

№ 7 та аптеки № 1 у Миколаєві, а через місяць обрали незвільненим секретарем комітету комсомолу Миколаївського аптекоуправління. У 1962 році до його складу входило більш ніж 800 аптекарів з усієї області, а комсомольська організація з 212 членів діяла на правах райкому комсомолу.

Непересічні організаторські здібності завідувача аптеки швидко помітили й оцінили. В 1968 році Аркадія Омеляновича призначили начальником Миколаївського аптечного управління. Відтоді розпочалася активна розбудова фармацевтичної галузі Миколаївщини та її матеріально-технічної бази. За 10 років усі 26 центральних районних аптек області було приведено до належних санітарно-гігієнічних норм. Аварійні будівлі відремонтували, полагодили підвали, низку аптек перевели в нові приміщення, закупили сучасне обладнання й аптечні меблі за рахунок коштів, які надавали колгоспи та радгоспи.

Думкою Аркадія Тарнавського, депутата обласної ради і голови обласної комісії з питань охорони здоров'я, ніхто не дозволяв собі нехтувати. А він вирішив створити в області потужну мережу виробничих аптек, які б повністю забезпечували лікарняно-профілактичні заклади стерильними лікарськими засобами. Це

справді було дуже важливо, адже тоді великого промислового фармвиробництва в Україні не існувало. Щороку на Миколаївщині будували по 8–10 нових аптек. Жодна інша область не встигала за ініціативним і діяльним Тарнавським, тож Миколаївське аптекоуправління зробили всесоюзною школою передового

допомагали йому деревом і різьбленим оздобленням. Миколаївськими аптеками пишалася вся країна.

Неодноразово вмілому організатору пропонували продовжити кар'єру в Києві чи Москві. Проте сталося так, що залишився в рідному Миколаєві. На всіх посадах працював чесно і на совість, про що свідчать численні нагороди: орден Жовтневої Революції, орден Трудового Червоного Прапора, орден Ярослава Мудрого I ступеня, три медалі. Аркадій Омелянович — заслужений працівник охорони здоров'я

і Херсонської, все ж таки вік дається взнаки. У своїй роботі передусім цінує спілкування. З лікарями, провізорами, фармацевтами, організаторами охорони здоров'я. Залюбки зустрічається з ними на науково-практичних конференціях і робочих місцях, розповідає про новинки фармацевтичного ринку, нагадує про ефективні і безпечні лікарські засоби, які вже давно користуються довірою і попитом в українських споживачів. Вправно керує автомобілем. За робочий день доводиться «накручувати» до 100 кілометрів.

Роботодавці цінують у медичному представникові професіоналізм, дисципліну, величезний практичний досвід. Аркадій Тарнавський цілковито поділяє і підтримує цінності фірм — виробників

Роботодавці цінують у медичному представникові професіоналізм, дисципліну, величезний практичний досвід

досвіду. П'ять разів миколаївські фармацевти отримували перехідний прапор і відзнаки Міністерства охорони здоров'я СРСР.

1966 року в Миколаєві відкрилася новозбудована міжлікарняна аптека № 110 — найбільший в СРСР за площею й обсягами виготовлення аптечний заклад, що обслуговував понад 6 тисяч стаціонарних ліжок. У 1970 році він здобув срібну медаль ВДНГ за розробку технологічного процесу виробництва ліків в умовах міжлікарняної аптеки. А щоб наблизити медикаментозну допомогу до села, аптеки почали відкривати при кожній сільській амбулаторії. Натомість на базі аптеки № 5 створили музей аптечної мережі.

Аркадій Омелянович з ностальгією згадує, як у 70-і дбали про аптечних працівників. Аптекоуправління за кошти промислових підприємств або в кредит будувало для них житло, бази відпочинку і піонерські табори для дітей. Завжди знаходилися квартири для молодих спеціалістів. Також аптекоуправління направляло бажаних на навчання до вишів. Обирали серед призовників найкращих і потім, після служби в армії, прицільно готували їх для роботи на посадах завідувачів аптек.

За видатні досягнення і перемоги на галузевих виставках аптечні заклади області отримували «згори» югославське обладнання для виробництва і польські меблі для торгового залу. Друзі Аркадія Омеляновича із Західної України

Аркадій Тарнавський

СРСР, полковник медслужби в запасі. Багато років поспіль миколаївці обирали його депутатом обласної і міської ради народних депутатів.

Аркадій Тарнавський пішов з посади начальника Миколаївського аптекоуправління в 2001 році. За період його керівництва кількість аптек в області зросла з 86 до 128, а членів аптекоуправління — з 1080 до 2240.

НАЙПОВАЖНИШИЙ МЕДИЧНИЙ ПРЕДСТАВНИК

У представництвах фармацевтичних компаній Аркадій Омелянович працює ось уже 11-й рік. Раніше очолював представництво трьох південних областей, тепер двох — Миколаївської

лікарських препаратів: завдяки їхній благодійній діяльності допомогу ліками отримують будинки дитини, інтернати для дітей, геріатричні установи. Щороку на добročинність в Україні вони виділяють до 30 тисяч доларів.

ЗАВЖДИ В РУСІ — СПОСІБ ЖИТТЯ АРКАДІЯ ОМЕЛЯНОВИЧА ТАРНАВСЬКОГО

— Правду кажучи, іноді вже хочеться відпочити, більше часу проводити з онуками. Але як житиму без улюбленої роботи? Ніяк не зможу, — усміхається на прощання найповажніший медичний представник в Україні.

Лариса Дедишина